

XARXA

Creiem en un «Déu comunitat»

*Que sigui santificat el teu nom, oh Déu Trinitat:
tu ets el nostre Pare,
tu ens has mostrat el teu rostre en Jesucrist,
tu ets Esperit, ets Alè i ets Ventada,
tu poses ànima i donis ànim a les nostres vides.*

*Oh Déu, tres vegades Sant: obre el nostre cor
a la grandesa del teu misteri d'amor i comunió.*

*I ja que tu ets un «Déu comunitat»
i a nosaltres ens has fet a imatge teva,
fes que esmercem la nostra vida
crear unitat i comunió al nostre voltant.*

*Que el teu Esperit faci de nosaltres
constructors d'aquella unitat i comunió
que nosaltres admirem a la Trinitat:*

*que no destrueixi o negui les diferències
sinó que les respecti, les valori i les integri
per tal que sigui més plena la nostra comunió,
i més rica la comunitat dels teus fills i filles.*

Lectura de l'evangeli segons sant Joan: En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu». [Jn 16, 12-15]

Salm responsorial 8

R/. Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós / el vostre nom per tota la terra!

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: ¿Què és l'home, perquè us en recordeu? / ¿Què és un mortal, perquè li doneu autoritat? **R.**

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. **R.**

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vols i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

L'EVANGELI PER A AVUI: El cristià davant Déu

No sempre se'ns fa fàcil als cristians relacionar-nos de manera concreta i viva amb el misteri de Déu confessat com a Trinitat. No obstant això, la crisi religiosa ens està convidant a cuidar més que mai una relació personal, sana i gratificant amb ell. Jesús, el Misteri de Déu fet carn en el Profeta de Galilea, és el millor punt de partida per revifar una fe senzilla.

Com viure davant el Pare?

Jesús ens ensenya dues actituds bàsiques. En primer lloc, una confiança total. El Pare és bo. Ens estima sense límit. No hi ha res que li importi més que el nostre bé. Podem confiar en ell sense pors, recels, càlculs o estratègies. Viure és confiar en l'Amor com a misteri últim de tot.

En segon lloc, una docilitat incondicional. És bo viure atents a la voluntat d'aquest Pare, que només vol una vida més digna per a tothom. No hi ha una manera de viure més sana i més encertada. Aquesta és la motivació secreta de qui viu davant el misteri de la realitat des de la fe en un Déu Pare.

Què és viure amb el Fill de Déu encarnat?

En primer lloc, seguir Jesús: conèixer-lo, creure'l, sintonitzar amb ell, aprendre a viure seguint els seus passos. Mirar la vida com la mirava ell; tractar les persones com ell les tractava; sembrar senyals de bondat i de llibertat creadora com feia ell. Viure fent la vida més humana. Així viu Déu quan s'encarna. Per a un cristià no hi ha una altra manera de viure més apassionant.

En segon lloc, col·laborar en el projecte de Déu que Jesús posa en marxa seguint la voluntat del Pare. No podem romandre passius. Els qui ploren, Déu els vol veure rient, els qui tenen fam els vol veure menjant. Hem de canviar les coses perquè la vida sigui vida per a tothom. Aquest projecte que Jesús anomena «regne de Déu» és el marc, l'orientació i l'horitzó que se'ns proposa des del misteri últim de Déu per fer la vida més humana.

Què és viure animats per l'Esperit Sant?

En primer lloc viure animats per l'amor. Així es desprèn de tota la trajectòria de Jesús. L'essencial és viure-ho tot amb amor i des de l'amor. No hi ha res més important. L'amor és la força que posa sentit, veritat i esperança a la nostra existència. És l'amor el que ens salva de tantes malapteses, errors i misèries.

Finalment, qui viu «ungit per l'Esperit de Déu» se sent enviat sobretot a anunciar als pobres la Bona Nova. La seva vida té força alliberadora per als captius; posa llum en els que viuen cecs; és un regal per als que se senten desgraciats. [J. A. PAGOLA]

HAN COMENÇAT LES INSCRIPCIONS DE CATEQUESI. VEGEU ELS CARTELLS!

La carta a Diognet: «Com l'anima en el món» (1/2)

Tal com van les coses actualment, els cristians no trigarem gaire a ser una minoria dins la societat, encara que siguem la minoria religiosa més important. Però ja no serem la majoria absoluta que durant tantíssims segles han estat els cristians en molts països del món occidental. No és cap desgràcia, ni de bon tros, i fins i tot pot ser una benedicció que ajudi l'Església a ser més allò que sempre hauria d'haver estat i que ara tant ens recorda el papa Francesc: ser el grup, o els grups, de seguidors de Jesús que assumeixen l'encàrrec que ells ens ha donat d'anunciar i construir aquest món nou que en diem «Regne de Déu».

Ens permetem reproduir –traduït– aquest text que Enzo Bianchi va publicar fa anys a la revista catòlica francesa PANORAMA, que parla dels primers cristians quan també eren minoria dins l'imperi romà. Fa una mica d'introducció i reproduceix un dels paràgrafs més significatius. (Continuarà el diumenge que ve)

«El personatge del segle II de qui vull parlar avui... no sé com se diu! Passa que, no més coneixem el nom del destinatari de la carta... però no pas el del seu autor. En efecte, just quan s'estaven redactant els darrers llibres del *Nou Testament*, un autor anònim va adreçar un breu escrit a un tal *Diognet*, un pagà, ciutadà de l'Imperi romà, per presentar-li el cristianisme i explicar-li qui eren els cristians, una minoria que ja s'havia fet present a tota la conca mediterrània. Aquest text només és conegut pel nom del seu destinatari: *Carta a Diognet*.

Els anys en què aquest escrit va ser redactat eren aquells en què els cristians sofrien sovint l'oposició, i fins i tot la persecució, però eren anys també en què sabien alimentar aquesta capacitat divina de «veure amb perspectiva», de llegir la història i de comprendre la humanitat amb un amor fort i una pregona esperança. Si bé els cristians eren aleshores una minoria en la societat, la seva presència no era per això insignificant: no vivien angoixats per la seva situació, ben al contrari trobaven la possibilitat de manifestar la seva fe, de ser fidels a l'Evangelí traduint-lo en la seva vida en el si de la societat. Eren conscients que el cristianisme porta en ell un missatge d'humanització. Sabien que la vida cristiana és una existència bella, bona i feliç... (En som nosaltres sempre tan conscients?)

A la *Carta a Diognet*, no hi trobem posicions radicals, ni idees de menyspreu envers els qui no són cristians. Mireu, sinó, de quina manera l'autor descriu els cristians: «Els cristians no són pas diferents dels altres homes ni per la terra ni per la parla ni pels costums. No habiten ciutats que siguin només d'ells, no parlen un llenguatge estrany ni porten cap vida especial, allunyada de tothom. Adopten el vestit, el menjar i els costums de cada país, però tenen una manera especial de comportar-se que és admirable i, tal com tothom ho reconeix, sorprenent. Viuen en les seves pàtries, però com si hi fossin forasters. Participen en totes les activitats dels bons ciutadans i accepten totes les càrregues, però com si fossin pelegrins. Tota terra estrangera és pàtria per a ells, i tota pàtria els és terra estrangera. Es casen com tothom, com tothom engendren fills, però no exposen els nounats. Comparteixen la taula, però no el llit. Ho diré en una paraula: el que l'ànima és per al cos, això són els cristians per al món. Els cristians viuen en el món, però no són del món».

(Continuarà)

Aquesta setmana...

Diumenge, 12	FESTA DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT
Dilluns, 13	17.00 - 19.00 Trobada Espai familiar de Caritas 20.30 - Pregar la Paraula a CM
Dimarts, 14	17.30 – Vida creixent al CM 19.00 - loga, Harmonització Vital a ST 20.30 - Consell interparroquial, a CM
Dimecres, 15	09.00 - 12.30 L'ASSISTENT SOCIAL Arxiprestal amb CITA PREVIA: 933 44 16 50 10.00 - Trobada Espai familiar de Caritas a CM 17.30 - loga, Harmonització Vital a ST
Dijous, 16	19.00 - loga, Harmonització Vital a ST
Dissabte, 18	12.30 Celebració dels 150 anys del Col·legi Claret entrada per P. Claret, 49 (xamfrà Sicília)
Diumenge, 19	FESTA DEL CORPUS CHRISTI: la col·lecta serà per a Càritas

Una imatge insòlita de la Trinitat

Potser us 'sona' aquesta imatge. En blanc i negre no diu gran cosa. En color és espectacular. Es coneix com la icona de «La Trinitat», del pintor rus Rublev.

Representa simbòlicament una escena del Gènesi: la visita de tres àngels a Abraham i Sara. Les semblances entre les figures angèliques no mostren cap diferència de rang. Cada àngel representa una persona de la Trinitat, però, no hi ha manera de saber quina persona es representa per cada personatge.

Aquesta icona conté una riquesa espiritual enorme que necessita ser explicada amb deteniment. No es tracta simplement d'una pintura, es tracta d'una icona, és a dir, la representació gràfica que busca la comunió real, en aquest cas, amb el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. No va ser fins al 1904 que aquesta pintura de principis del segle XV va ser descoberta i avui és una de les icones més famoses de la història de l'art rus. El simbolisme dels colors es pot atribuir fàcilment al context teològic de la imatge. Els colors blau de la roba representa la transcendència divina i el color blau, l'omnipotència... i així un no acabar de detalls.

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81

<https://cordemariasanttomas.org/>

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67